

Asia: VN/2758/2025

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi ympäristönsuojelulain muuttamisesta ja siihen liittyviksi laeiksi

Voit jättää kommentit lausuntoon myös liitteenä

[Kuntaliiton lausunto_UWWTD_toimeenpano_osa1_328_03.01.00_2026.pdf](#)

Asian tausta ja valmistelu

Voitte kirjoittaa lausuntonne alla olevaan tekstikenttään

Kuntaliitto kiittää mahdollisuudesta lausua lakimuutosehdotuksista. Kuntaliiton lausunto noudattelee lausuntopalvelun ryhmittelyä. Kuntaliitto toteaa lausuntonaan seuraavaa:

Direktiivin täytäntöönpano on päätetty esityksen valmistelun yhteydessä jakaa kahteen osaan. Tällä ehdotuksella ei vielä panna täytäntöön vesihuoltolaitoksiin kohdistuvia velvoitteita, esimerkiksi uusia puhdistusvelvoitteita tai energianeutraalisuusvelvoitetta, eikä myöskään mikroepäpuhtauksien poistovaatimukseen olennaisesti liittyvää tuottajavastuuta. Sen sijaan lausunnolla olevan säädöspaketin painopiste on uusien säädösten täytäntöönpanoa edellyttävien valmistavien toimenpiteiden toteutuksessa sekä tähän liittyvän käsitteistön määrittelemisessä.

Nyt kyseessä olevalla esityksellä on tarkoitus kattaa yhdyskuntajätevesidirektiivin 3–5, 12, 13, 18, 24 artiklojen täytäntöönpano. Lisäksi tällä esityksellä on tarkoitus kattaa 2 artiklan määritelmiä, 7 artiklan 2 kohdan, 8 artiklan 2 kohdan, 15 artiklan 1 ja 4 kohdan täytäntöönpano. Esityksellä pantaisiin täytäntöön myös näihin artikloihin liittyviä liitteitä.

Direktiivin muut artikkelit on tarkoitus panna täytäntöön myöhemmin valmisteltavalla hallituksen esityksellä. Tämä tarkoittaa, että konkreettiset vaikutukset yhdyskuntien jätevesiä käsitteleville puhdistamoille ja vesihuoltolaitoksille realisoituvat suurimmaksi osaksi vasta lainsäädäntöprosessin seuraavassa vaiheessa, jolloin esim. ravinteiden ja mikroepäpuhtauksien poistovelvoitteista sekä energianeutraaliuden vaatimuksesta säädetään kansallisesti.

Seuraavan vaiheen toteuttamista koskeva käsitteistö ja tulkinnat, muun muassa direktiivitaajaman määrittely, vaikuttavat kuitenkin olennaisesti siihen, millaisia toimenpiteitä toiminnan saattaminen vaatimusten mukaisesti edellyttää ja millaiseksi toimenpiteistä aiheutuva kustannustaso muodostuu.

Kuntaliitto pitää valmistelussa valittua etenemistapaa enimmäkseen hyvänä ratkaisuna, koska se mahdollistaa huolellisemman valmistelun. Esimerkiksi uudenlaisen investointeja koskevan tuottajan kustannusvastuun säätäminen on monimutkainen tehtävä.

Kuntaliitto kuitenkin toteaa, että valmistelun osiin jakamisesta seuraa haasteita toimenpiteiden toteuttamiselle jo hyväksytyn direktiivin edellyttämässä aikataulussa. Toisaalta myös EU:n Parlamentti on äänestänyt mikroepäpuhtauksien poistoon liittyvän tuottajavastuun toimeenpanon väliaikaisesta viivyttämisestä vuoden 2026 loppuun saakka, kunnes komissio on tuottanut aiheeseen liittyviä lisäselvityksiä. Kuntaliitto toteaa, että on erittäin tärkeää yhteensovittaa mikroepäpuhtauksien poiston vaatimukset tuottajavastuun toteuttamisen aikatauluun. Joka tapauksessa jätevedenpuhdistamoiden puhdistusprosessien muutokset vievät aikaa kohteelle asetettavista vaatimuksista ja lähtötilanteesta sekä lupa- ja valitusprosesseista riippuen kokemusperäisesti noin 3–10 vuotta. Lainsäädännön kansallisen täytäntöönpanon viivästyksestä johtuvat käytännön toimeenpanon viivästykset eivät saa johtaa kuntia ja vesihuoltolaitoksia koskeviin sanktiointeihin.

Kuntaliitto huomauttaa, että hallituksen esityksen kappaleessa 2.8 Kokonaisvaltaiset yhdyskuntajätevesien hallintasuunnitelmat on kuvattu direktiivin vaatimuksia hieman puutteellisesti. Kohtaan voisi lisätä sen, että kaikille direktiivin mukaisille taajamille, joiden asukasvastineluku on vähintään 100 000, tulee laatia kokonaisvaltainen yhdyskuntajätevesien keräysalueiden hallintasuunnitelma viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2033 mennessä. On sekoittavaa, että vähintään 10 000, mutta alle 100 000 avl:n taajamien osalta on esitetty aikamääre viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2039 riskinarvioinnin perusteella taajamien keräysalueille laadittaville kokonaisvaltaisille yhdyskuntajätevesien hallintasuunnitelmille.

Nykytila: lainsäädäntö

Lausuntonne

Ei lausuttavaa

Nykytila: käytäntö

Lausuntonne

Kohtaan 3.2.3 Vapautus vesihuoltolaitoksen jätevesiviemäriin liittymisestä tulisi avata lyhyesti, miten vapautusten edellytykset vesihuoltolain 11 §:ssä ovat muuttuneet 1.1.2026 voimaan tulleen muutoksen (1087/2025) johdosta. Tämä jää epäselväksi.

Vapauttamiseen liittyen käsitellään mm. KHO:n päätöksiä. ”Aikaisemman lainsäädännön soveltamisen oikeuskäytäntöä on esimerkiksi korkeimmasta hallinto-oikeudesta koskien vesihuoltolain 11 §:n mukaisia vapautuksia liittämismuutoksen (KHO 2020:100). Kyseisessä päätöksessä arvioitiin vesihuoltolain 11 §:n 2 momentin mukaisia vapautuksen myöntämisen edellytyksiä.” Ko. tekstin perään voisi selvyyden vuoksi lisätä lyhyen kuvauksen päätöksen sisällöstä, esimerkiksi: ”Kiinteistön vesihuoltolaitoksen palvelujen vähäisestä tarpeesta huolimatta vapautuksen myöntäminen olisi vaarantanut vesihuollon taloudellisen ja asianmukaisen hoitamisen vesihuoltolaitoksen toiminta-alueella kyseisessä tapauksessa. Vaikka 11 §:n 2 momentin 1 kohdan edellytys täyttyi, niin 2 kohdan edellytys ei täytynyt ja näin ollen liittämismuutoksesta vapauttamista ei voitu myöntää.”

Kohdan ”3.2.5 Sekaviemäreistä aiheutuvat ylivuodot ja pilaantuneet hulevedet” otsikointi on hieman harhaanjohtava, koska kappaleessa käsitellään myös muita ylivuotoja kuin sekaviemäreistä peräisin olevia ylivuotoja. Sekaviemäreitä on Suomessa kovin vähän, joten ylivuodot niistä eivät voi valtakunnallisesti muodostaa kovin merkittävää osaa kuormituksesta. Sen sijaan erillisviemäreiden osalta tilanteeseen vaikuttaa jätevesiviemäriverkoston kunto.

Nykytilan arviointi

Lausuntonne

Nykytilan arviointi -kohtaa Kuntaliitto pitää pääosin asianmukaisena ja oikeellisenä.

Taajaman määritelmään liittyen Kuntaliitto esittää pientä täsmennystä arviointikohtaan: ”Koska direktiivin johdanto-osan mukainen uusi ohjeellinen viiteraja-arvo poikkeaa paikoin merkittävästikin nykyisen kansallisen käytännön mukaisesta taajamamäärittelystä, myös kansallista jäteveden käsittelyn kontekstissa käytettyä taajaman määritelmää on tarpeen tarkentaa.” Kohtaan siis lisättäisiin sanat ”jäteveden käsittelyn kontekstissa käytettyä”

Kohdassa 4.7 Kokonaisvaltaiset yhdyskuntajätevesien hallintasuunnitelmat todetaan seuraavaa: ”Yhdyskuntajätevesidirektiivin 15 artiklan 2 kohdan perusteella olisi laadittava riskinarviointi. Riskinarviointi voi 15 artiklan 3 kohdan perusteella johtaa hallintasuunnitelman laatimiseen.” Artiklaviittaukset ovat virheellisiä ja kohdassa tulisi viitata 5 artiklan 2 ja 3 kohtaan. Kuntaliitto pyytää korjaamaan viittaukset. Riskinarvioinnin perusteella tehtävästä hallintasuunnitelmien laatimisveloitteesta säädetään käsittääksemme vain artiklassa 5 ja alle 10 000 avl:n taajamien osalta yleisessä riskinarviointia koskevassa artiklassa 18.

Keskeiset ehdotukset

Lausuntonne

5.1.1 Yleistä -kohdan tekstikappale ennen taulukkoa 2 on ilmeisesti jäänyt muotoilultaan osin keskeneräiseksi nykyisen alueidenkäyttölain ja yhdyskuntarakentamislain osalta. Lisäksi oikeellisempaa on todeta, että direktiivissä säädetään velvoitteesta laatia tietyille alueille suunnitelma sekä rankkasateiden seurauksena aiheutuvien sekaviemäreiden ylivuotojen hallitsemiseksi että erikseen kerätyn huleveden aiheuttamaan mahdollisesti merkittävään pilaantumiseen puuttumiseksi.

Taulukkoon 2 (Keskeiset ehdotukset säädöskohtaisesti lakiehdotusten mukaisessa järjestyksessä; ympäristönsuojelulaki, vesihuoltolaki, vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annettu laki, yhdyskuntarakentamislaki (valmisteilla).) tulisi lisätä ensimmäisen kohdan artiklaa 2 koskevaan (4 kohta ja johdanto-osa kohta 6) Asian kuvaus ja nykytila - ruudun kuvaukseen ”uusi tehtävä Sykelle ja LVV:lle”. Direktiivitaajaman määrittäminen on uusi tehtävä kummallekin taholle. Viimeiseen 5 artiklaa koskevaan kohtaan tulisi lisätä ”uusi tehtävä tietyille kunnille”, koska säännös laajentaa tiettyjen kuntien lainsäädännöllisiä velvoitteita.

Kuntaliitto esittää, että lakipakettiin lisättäisiin joko keskeisiin ehdotuksiin tai muuhun sopivaan kohtaan selventävä taulukko tai kaavio eri lakien eri muutosten soveltamisen määrä- tai siirtymäajoista ja niiden mahdollisten keskinäisten riippuvuussuhteiden kuvaus. Kokonaisuutta olisi siten helpompi hahmottaa, etenkin, kun voimaantulosäännösten siirtymäaikoja ei ole esityksessä juurikaan perusteltu tai esitelty. Muutoin muutosten soveltamisen määräajoista Kuntaliitto lausuu aina kyseisen lain kohdalla.

Taloudelliset vaikutukset

Lausuntonne

Esitysluonnoksessa todetaan, että sillä ei olisi välittömiä taloudellisia vaikutuksia kotitalouksiin ja vesihuoltolaitoksiin. Kuitenkin kyseisellä ehdotuksella, erityisesti direktiivitaajaman sekä fosforille ja typelle herkkien alueiden ja mikroepäpuhtauksille herkkien alueiden linjauksilla, määritetään ja rajataan merkittävästi kustannustasoa, johon myöhemmät direktiivin täytäntöönpanosta aiheutuvat vaatimukset ja toimet johtavat. Vesihuolto on pääasiassa asiakasmaksurahoitteista palvelua, joten vesihuoltolaitoksille kohdentuvat lisäkustannukset välittyvät asiakasmaksujen korotuksiin ja kohdentuvat kotitalouksiin, jotka ovat vesihuoltolaitosten merkittävä asiakasryhmä. Sen vuoksi tämän ehdotuksen linjaukset ja ehdotuksen mukaisesti tehtävät määrittelyt ovat jatkosäätelyn vaikutusten laajuuden kannalta erittäin merkittäviä. Tämä tuodaan asianmukaisesti esille hallituksen esitysluonnoksessa.

Tässä lainsäädännön toimeenpanon vaihetta 1 koskevassa esitysluonnoksessa säädettävät asiat painottuvat kuntien ja valtion viranomaisten työtaakkaa lisääviin toimiin. Vasta tulevassa toimeenpanon vaiheessa 2 painottuvat olennaisesti jätevedenpuhdistamatoimijoihin kohdentuvat vaikutukset. On huomattava, että useilla säädettävillä uusilla viranomaistehtävillä, jotka tässä vaiheessa kohdentuvat valtion laitoksiin ja viranomaisiin (esim. lupa- ja valvontavirasto sekä Suomen ympäristökeskus), pyritään osaltaan rajaamaan direktiivin kokonaistoimeenpanosta aiheutuvaa

merkittävää uutta kustannustaakkaa kaikille toimijoille. Kuntaliitto pitää tärkeänä, että valtion viranomaisille varataan riittävät resurssit esitettyihin yhdyskuntajätevesidirektiivin täytäntöönpanosta aiheutuviin tehtäviin.

Kunnille ehdotetaan muutamia uusia velvoitteita. Niitä ovat tässä vaiheessa lähinnä Vesihuoltolain 11 §:ään esitettävä velvoite toimittaa tieto viemäriverkostoon liittymisen vapautuksesta Suomen ympäristökeskukselle sekä uuteen yhdyskuntarakentamislakiin lisättävä velvoite laatia hulevesien hallintasuunnitelma ja tätä ennen tehtävä tietynkokoisia taajamia koskeva riskinarviointi. Kaikkiaan on arvioitu, että pahimmillaan näistä tehtävistä voisi aiheutua toimeenpanon kohteena oleville kunnille selvittämisen- ja laatimiskustannuksia noin 3–4 miljoonan euron verran. On huomattava, että kustannukset kohdentuvat ehdotetun taajamamäärityksen perusteella kaikille kuormitukseltaan vähintään 100 000 avl:n direktiivitaajamien kunnille, joita on arviolta 10–15 ja riskiperusteisesti kuormitukseltaan 10 000–100 000 avl:n direktiivitaajamien kunnille, joita on arviolta enintään 20 sekä mahdollisesti pienempien taajamien kunnille riskiperusteisesti. On erittäin haasteellista arvioida kunnille kohdentuvia kustannuksia, koska kustannusten kohdentumisjoukko on 10–15 kuntaa lukuun ottamatta vielä epävarma ja riippuu direktiivitaajamamäärittelyn sekä osin riskinarviointien lopputulemasta. Mainitut kustannukset kohdentuvat melko pieneen joukkoon kuntia ollen kuitenkin kutakin velvoitettua kuntaa kohden merkityksellisiä. On siis epävarmaa, kuinka monen muun edellä mainitun kuin vähintään 100 000 avl:n direktiivitaajamakunnan osalta pakollisen suunnitelman laatimisen kynnyks ylittyy. Toisaalta muut mainitut kunnat joutuvat joka tapauksessa laatimaan riskinarvioinnin, josta aiheutuu kustannuksia niille, vaikka suunnitelman laatimisen velvoitekynnyks ei lopulta ylittyisikään. Riskinarvioinnin laatimisesta ja menetelmästä ei ole vielä olemassa kunnollista ohjeistusta.

Kuntaliitto pitää ongelmallisena sitä, että lainsäädäntöehdotuksessa ei ole käsitelty niin 62 a §:n riskinarvioinnin kuin 62 b-e §:ien hulevesien hallintasuunnitelman rahoitusta ja mahdolliseen kustannusten jakoa kunnan ja vesihuoltolaitoksen välillä. Hulevesien hallintaa koskeva lainsäädäntömme niin alueidenkäyttölaissa (tuleva yhdyskuntarakentamislaki) kuin vesihuoltolaissa mahdollistaa erilaiset vastuunjakomallit kunnan ja vesihuoltolaitoksen välillä. Sekaviemärit ovat aina vesihuoltolaitoksen hallinnoimia viemäreitä. Viittaamme tässä asiassa 62 d §:n yhteydessä tarkemmin lausumaamme.

Kuntaliitto toteaa, että Petteri Orpon hallitusohjelman mukaisesti valtio on sitoutunut kompensoimaan kunnille säädettävät uudet tehtävät ja velvoitteet sekä mahdolliset tehtävien laajennukset rahoittamalla ne täysimääräisesti tai purkamalla muita velvoitteita. Tämä ehdotuksen kompensointia haastaa se, että lisävelvoitteista aiheutuvat kustannukset eivät kohdennu tasaisesti kaikkiin kuntiin. Jatkovalmistelussa tulee kuitenkin tuoda esille kuntien tehtävälisäysten kompensointi ja keinot, ts. miten esitys huomioi kuntien rahoitusperiaatteen. Myös esityksen perustuslainmukaisuuden arvioinnissa tulisi kiinnittää huomiota kuntien rahoitusperiaatteen toteutumiseen.

Ympäristövaikutukset

Lausuntonne

Kuntaliitto toteaa, että ehdotus ei kokonaisuudessaan vaikuta heikentävästi ympäristöön, vaan voi osaltansa parantaa välillisesti ympäristön tilaa sekä vaikuttaa positiivisesti ihmisten terveyteen saatavan tarkemman tiedon ja analyysien avulla. Kuntaliitto katsoo myös, että täysimääräisen kansallisen liikkumavaran huomioon ottaminen taajamamäärittelyssä ei vaikuta heikentävästi ympäristöön, koska Suomessa kaikki vähintään 100 avl:n jätevedenpuhdistamot ovat jo pitkään kuuluneet ympäristölupavelvollisuuden piiriin ja lupavaatimukset ja puhdistustulokset ovat olleet suhteessa EU:n keskimääräiseen tasoon korkealaatuisia. Vesistöjemme yleinen herkkyyks on tunnistettu ja otettu huomioon ympäristöluissa. Kaikkien yhdyskuntajätevedenpuhdistamoiden ympäristölupamääräyksiin vaikuttavat muutkin lainsäädännön vaatimukset (esim. vesien sitovat ympäristötavoitteet ja vesiympäristölle vaaralliset ja haitalliset aineet) kuin yhdyskuntajätevesidirektiivi. Suurimmat jätevedenpuhdistamot, jotka vastaavat noin 80 prosenttia kaikkien Suomen yhdyskuntajätevesien kuormituksesta ovat joka tapauksessa uudistetun yhdyskuntajätevesidirektiivin soveltamisalan piirissä.

Vaikutukset eräisiin perus- ja ihmisoikeuksiin

Lausuntonne

Ei lausuttavaa.

Suhde perustulakiin ja säätämisjärjestys

Lausuntonne

Kappaleessa 13.3 Yhdenvertaisuus todetaan sivun 82 alalaidassa seuraavaa: ”Jos direktiivitaajamassa sijaitsevassa kiinteistössä eivät jostain poikkeuksellisesta syystä kuitenkaan täytyisi edellä mainitut puhdistusvaatimukset, kiinteistö voitaisiin liittää vesihuoltolain mukaisten edellytysten täyttyessä jätevesiviemäriverkostoon taikka kiinteistöön investoitaisiin ja siten tehostettaisiin jätevesien käsittelyä vaatimukset täyttäväksi. Tältä osin kiinteistön omistajalla olisi harkinnanvaraa siitä, miten kiinteistön jätevesihuolto järjestettäisiin.” Kuntaliitto toteaa, että kyseinen toteamus kiinteistön omistajan harkinnanvarasta direktiivitaajamassa ei pidä paikkansa ja kohta on muutettava. Vesihuoltolain muutoksessa 1087/2025 muutettiin vapautuksen myöntämisen perusteita 11 §:n 3 momentissa siten, että jäteveden käsittelyn tulee olla järjestetty ympäristönsuojelulaissa säädettyjen vaatimusten mukaisesti jo hakemushetkellä.” Edellytyksenä jätevesiviemäriverkostoa koskevasta liittämiselvöllisyydestä vapauttamiselle on mainitussa momentissa säädetyn lisäksi, että kiinteistön jätevesien johtaminen ja käsittely on järjestetty ympäristönsuojelulaissa säädettyjen vaatimusten mukaisesti.”

HE:n 40/2025 vesihuoltolaiksi perusteluissa 11 §:n 3 momentin osalta todetaan nimenomaisesti seuraavaa: ”Pykälän 3 momentti vastaisi sisällöltään pääosin nykyistä 11 §:n 3 momenttia. Voimassa olevan lain mukaan talousvesiverkostoon liittämisen vapautuksen edellytyksenä on vaatimukset täyttävä talousvesi. Tätä vaatimusta tarkennettaisiin viittauksella terveydensuojelulain laatuvaatimuksiin ja -tavoitteisiin. Terveydensuojelulaissa ja sen nojalla annetussa talousvesiasetuksessa säädetään talousvedelle asetetuista terveydellisistä laatuvaatimuksista ja talousveden käyttökelpoisuutta koskevista laatuvaatimuksista. Lisäksi viittausta ympäristönsuojelulakiin muutettaisiin siten, että kiinteistön jätevesien johtamisen ja käsittelyn tulee

olla järjestetty ympäristönsuojelulaissa säädettyjen vaatimusten mukaisesti, kun nykyisin jätevesien johtaminen ja käsittely tulee voida järjestää ympäristönsuojelulain mukaisesti. Sanamuodon muutoksen tarkoituksena on korostaa sitä, että kiinteistön jätevesijärjestelmän tulee vapautuksen myöntämisen hetkellä olla ympäristönsuojelulain vaatimusten mukainen. Ympäristönsuojelulain mukainen järjestelmä täyttää myös terveydensuojelulaissa säädetyn edellytyksen siitä, että jäteveden johtamisesta ja puhdistuksesta ei saa aiheutua terveyshaittaa.”

Muutoin Kuntaliitolla ei ole lausuttavaa kohtaan.

Pykäläluonnokset ja niiden yksityiskohtaiset perustelut

Lausuntonne

-

39 § Lupahakemus (+ perustelut)

Lausuntonne

Ei lausuttavaa.

49 a § Vesienhoidon ympäristötavoitteista poikkeaminen (+ perustelut)

Lausuntonne

Ei lausuttavaa.

110 g § Määritelmät (+ perustelut)

Lausuntonne

Pykälässä säädettäisiin yhdyskuntajätevesien käsittelyyn liittyvistä määritelmistä. Perusteluiden alussa on pieni tekninen virhe, koska niiden mukaan pykälä sisältäisi viisi määritelmää, vaikka määritelmiä on todellisuudessa esitetty kuusi.

Pykälän kohta 4 sisältäisi yhdyskuntien talousjäteveden käsitteen. Sillä tarkoitettaisiin asuntojen, palvelujen ja laitosten jätevesiä, jotka ovat peräisin pääasiassa ihmisten aineenvaihdunnasta tai kotitalouksien toiminnasta tai molemmista. Käsite perustuu yhdyskuntajätevesidirektiiviin. Perusteluissa todetaan, että määritelmän sisältö eroaa hieman lain 16 luvussa säädetystä talousjäteveden käsitteestä (154 §:n 1 kohta), jota sovelletaan vain ympäristönsuojelulain 16 luvun ja asetuksen (157/2017) mukaisissa asioissa. Kuntaliiton näkemyksen mukaan on hieman haasteellista, että ympäristönsuojelulaissa on kaksi eri lailla kirjoitettua, kuitenkin hyvin lähellä toisiaan olevaa määritelmää. Ainoa ero määritelmissä taitaa olla se, että haja-asutusalueiden jätevesien määritelmään on todettu sisältyvän mahdolliset ominaisuuksiltaan ja koostumukseltaan vastaavat jätevedet karjatilojen maitohuoneista tai muusta elinkeinotoiminnasta. Koska maitohuoneiden ja elinkeinotoiminnan jätevesien tulee olla kotitalouksien talousjätevesiä vastaavia,

tarkoittaa tämä, että ne eivät juurikaan voi poiketa yhdyskuntien talousjätevedestä ominaisuuksiltaan. Harkita voisi, olisiko määritelmiä mahdollista yhdenmukaistaa keskenään.

Pykälän kohdassa 5 määriteltäisiin yhdyskuntajätevesiin kuuluva teollisuus- ja laitosjätevesi. Kuntaliitto esittää määritelmän sanamuotoa muutettavaksi samaa tarkoittavaksi, mutta nykyistä tiiviimmäksi ja yksiselitteiseksi. Esitetyssä ja direktiiviin kirjoitetussa muodossaan joka-sanalla alkavan relatiivilauseen viittaussuhde jää hieman tulkinnanvaraiseksi. Suomeksi parempi olisi sanoa seuraavasti: Tässä laissa tarkoitetaan: 5) teollisuus- ja laitosjätevedellä muuta elinkeino-, teollisuus- tai yritystoiminnan kiinteistöltä johdettavaa jätevettä kuin yhdyskuntien talousjätevettä ja hulevettä. Kuntaliitto huomauttaa myös, että pykälässä on epä johdonmukaisesti toistettu sanaa ”tarkoittaa” joissakin alakohdissa, vaikka jo alussa todetaan, että ”tässä laissa tarkoitetaan”.

Kuntaliitto huomauttaa, että mikroepäpuhtauden määritelmä (kohta 6) on erittäin vaikeasti ymmärrettävä, toki direktiivin mukainen.

110 h § Kuormituksen määrittäminen (+ perustelut)

Lausuntonne

Kuntaliitto pitää asianmukaisena, että ehdotetun pykälän sisältö vastaa nykyistä paremmin kuormituksen määrittämisessä sovellettavaa vakiintunutta käytäntöä ottaen kuitenkin huomioon direktiivin vaatimukset.

110 i § Ehdotus direktiivitaajamiksi (+ perustelut)

Lausuntonne

Pykälässä säädettäisiin direktiivitaajamien määrittämisen valmistelutehtävästä. Pykälässä myös määriteltäisiin ns. uusi käsite direktiivitaajama, joka olisi tarpeen yhdyskuntajätevesidirektiivin soveltamiseksi jatkossa. Hyvin moni direktiivin velvoite on sidottu taajamiin, joista aiheutuu tietty määrä kuormitusta asukasvastineluvulla ilmaistuna.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin Suomen ympäristökeskukselle velvoite laatia Lupa- ja valvontavirastolle kymmenen vuoden välein ehdotus Manner-Suomen alueella sijaitsevista alueista, joiden asutuksen kuormitus asukasvastinelukuna ilmaistuna on yritystoimintaan yhdistettynä tai ilman sitä kokonaisuudessaan vähintään 1 000 avl ja tiheydeltään vähintään 25 avl hehtaaria kohden. Näitä alueita kutsuttaisiin direktiivitaajamiksi.

Yhdyskuntajätevesidirektiivin johdantolauseen 6 mukaan taajamia rajatessaan jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon ohjeellinen viiteraja-arvo 10–25 avl hehtaaria kohden, jonka ylittyessä tietyn alueen asutus, mahdollisesti yhdessä yritystoiminnan kanssa, katsotaan riittävän tiheäksi. Suomen ehdotuksessa asukastiheyden arvoksi on otettu 25 avl/ha. Kuntaliitto kannattaa sitä, että

direktiivitaajaman määritelmässä hyödynnetään direktiivin mahdollistama kansallinen liikkumavara. Direktiivitaajaman määritelmällä on merkittävä vaikutus siihen, mitkä puhdistamot tulevat direktiivin käsittely- ja tarkkailuvaatimusten piiriin. Nyt esitetty määritelmä tukee sääntelyn kohdentamista alueille, joilla yhdyskuntajätevesien keräämiselle ja käsittelylle on direktiivin tarkoituksen kannalta selkeä peruste.

Kuntaliitto toivoo perusteluissa selvennettävän hieman sitä, miten asukasvastineluku yhdistetään yritystoimintaan ja miten yritystoiminnan olemassaolo vaikuttaa asukasvastinelukuna ilmaistavaan kuormitukseen.

Kuntaliitto pitää asianmukaisena sitä, että alueiden määrittämisen valmistelutehtävä annetaan Suomen ympäristökeskukselle. On myös hyvä, että taajaman määrittely lukitaan esitetyn mukaiseksi suhteellisen pitkäksi määräajaksi (10 vuotta), koska määrittelystä seuraavien toimenpiteiden kustannukset ovat merkittäviä ja toteuttaminen vie aikaa.

Pykälän 2 momentin mukaan Suomen ympäristökeskuksen ehdotuksen tulisi sisältää tieto kunkin direktiivitaajaman kuormituksesta asukasvastinelukuna ilmaistuna. Lisäksi siihen tulisi liittää tieto direktiivitaajamien maantieteellisestä sijainnista kartalla esitettynä. Kuntien ja niiden jätevedenpuhdistamojen kannalta on olennaista, että ehdotus on valtakunnallisesti yhdenmukainen, riittävän selkeä ja yksiselitteinen sekä sijainti arvioitavissa karttatarkasteluna.

Kuntaliiton näkemyksen mukaan (hyväksytyjen) direktiivitaajamien sijainti tulisi esittää Suomen ympäristökeskuksen ylläpitämällä verkkosivuilla tietoverkossa vastaavasti kuin nykyinen YKR-taajama. Ehdotuksen direktiivitaajamista tulisi olla helposti kuntien saatavilla havainnollisessa muodossa.

110 j § Menettely ja päätös direktiivitaajamista (+ perustelut)

Lausuntonne

Kuntaliitto pitää direktiivitaajamien määrittelemistä hallintopäätöksellä, johon sisältyy vaikuttamismahdollisuuksien varaaminen, kuuleminen ja valitusoikeus, tarpeellisena, koska määrittelyllä on käytännössä merkittäviä vaikutuksia yksittäisten yhdyskuntajätevedenpuhdistamojen ja kuntien velvoitteisiin, niin tarvittaviin toimenpiteisiin kuin kustannuksiin.

Kuntaliiton näkemyksen mukaan joko Lupa- ja valvontavirasto tai Suomen ympäristökeskus tulee velvoittaa esittämään Lupa- ja valvontaviraston hyväksymät direktiivitaajamat kartalla yleisessä tietoverkossa. Luontevimmin tehtävä voisi sopia Suomen ympäristökeskukselle. Kuntien tulee saada

tietoonsa myös eri kokoluokkien direktiivitaajamarajaukset, koska tietyn kynnysarvon ylittäviin direktiivitaajamiin kohdistuu erilaisia velvoitteita (vähintään 1000 avl, 10 000 avl, 100 000 avl).

110 k § Yhdyskuntajätevedenpuhdistamoiden suunnittelua ja käyttöä koskevat yleiset vaatimukset (+ perustelut)

Lausuntonne

Ei lausuttavaa

110 l § Yhdyskuntajätevedenpuhdistamossa käsitellyn veden uudelleenkäyttö (+ perustelut)

Lausuntonne

Ei lausuttavaa

110 m § Käsiteltyjen yhdyskuntajätevesien johtamista koskeva riskinarviointi (+ perustelut)

Lausuntonne

Pykälän 1 momentin mukaan Lupa- ja valvontaviraston olisi yksilöitävä ja arvioitava riskit, joita käsiteltyjen yhdyskuntajätevesien johtaminen voi aiheuttaa ympäristölle. Kuntaliitto pitää asianmukaisena riskinarviointitehtävän osoittamista Lupa- ja valvontavirastolle.

Arviointi kattaisi Manner-Suomen yhdyskuntajätevedenpuhdistamot (noin 350) ja niiden käsitellyt yhdyskuntajätevedet, jotka johdetaan vesistöihin tai rannikkovesiin. Arvioinnin kattavuus olisi siis valtakunnallinen.

Esityksen mukaan riskinarvioinnilla ei olisi itsenäisiä oikeusvaikutuksia eikä siitä tehtäisi hallintopäätöstä. Riskinarviointi olisi luonteeltaan enemmänkin ympäristötietoa koskeva selvitys, josta eri toimijat saisivat tietoja. Kuitenkin asianomaisten viranomaiset velvoitettaisiin ottamaan huomioon valmistunut riskinarviointi. Arviointi voisi johtaa esimerkiksi ympäristöluvan muuttamiseen, joten siinä mielessä arvioinnin tuloksilla on merkitystä. Sen vuoksi riskinarvioinnin laadinnan tulee olla riittävän perusteltua ja laatijan on otettava työssä huomioon eri osapuolten näkemyksiä. Arviointia koskevasta menettelystä lausuntoineen säädetään 110 o §:ssä erikseen.

Pykäläehdotuksen 1 momentin mukaan riskinarvioinnissa tehdään yhteistyötä vesihuoltolaitoksen ja kunnan terveydensuojeluviranomaisen sekä tarvittavien viranomaisten ja asiantuntijalaitosten kanssa. Kuntaliitto toteaa, että kunnan terveydensuojeluviranomaisten osallistamisen ohella myös

kunnan muiden viranomaisten, kuten ympäristönsuojeluviranomaisten osallistaminen on tärkeää. Nyt ehdotus ylikorostaa tarpeettomasti riskinarvioinnin 2 momentin kohtaa 2 ja viranomaisista kunnan terveydensuojeluviranomaisten roolia suhteessa muihin 2 momentin kohtiin sekä yhteistyötä tekeviin muihin viranomaisiin ja asiantuntijalaitoksiin. Eri viranomaisilla on kullakin oma tärkeä roolinsa riskinarvioinnissa kunkin alueen tarpeiden mukaisesti, joten yhtä viranomaista ei ole tarpeen erikseen osoittaa. Kuntaliitto esittääkin terveydensuojeluviranomaisen tärkeän roolin sekä muiden osallistettavien viranomaisten roolien kuvaamista tarvittavilta osin lähinnä perusteluissa ja pykäläkohdan muotoilemista yleisemmäksi seuraavasti:

"Riskinarvioinnissa tehdään yhteistyötä vesihuoltolaitoksen sekä tarvittavien viranomaisten ja asiantuntijalaitosten kanssa."

Kuntaliitto huomauttaa lisäksi esityksen 2 momentin riskinarvioinnissa huomioon otettavien seikkojen listan 2 kohdan alakohdan c. muotoilusta. Alakohdassa c. todetaan huomioon otettavaksi sellaisen vesimuodostuman veden laatu; c. jossa on sosiaali- ja terveysministeriön hallinnonalan lainsäädännön mukainen uimaranta.

Kuntaliitto esittää selvyyden vuoksi kohtaa 2) c. muutettavaksi seuraavaksi: jossa on sosiaali- ja terveysministeriön yleisten uimarantojen uimaveden laatuvaatimuksista ja valvonnasta annetun asetuksen (177/2008) mukainen uimaranta;

Kuntaliitto pitää em. pykälän ilmaisua "sosiaali- ja terveysministeriön hallinnonalan lainsäädännön mukainen uimaranta" liian yleispiirteisenä ja myös huomattavana laajennuksena yhdyskuntajätevesidirektiivin vaatimuksiin nähden. Lisäksi se on ristiriidassa perustelujen kanssa. Perusteluissa todetaan c-alakohdassa kyseessä olevan sosiaali- ja terveysministeriön yleisten uimarantojen uimaveden laatuvaatimuksista ja valvonnasta annetun asetuksen (177/2008) mukainen uimaranta, jolla on toimeenpantu direktiiviä 2006/7/EY.

Yleisölle avoimet uimarannat luokitellaan kävijämäärän mukaan yleisiin uimarantoihin ja pieniin yleisiin uimarantoihin. STM:n asetukset yleisistä uimarannoista ja pienistä yleisistä uimarannoista velvoittavat kuntia seuraamaan uimaveden laatua säännöllisesti. Direktiivin 2006/7/EY mukaisista yleisistä uimarannoista säädellään kuitenkin vain Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella 177/2008 yleisten uimarantojen uimaveden laatuvaatimuksista ja valvonnasta, joten on riittävää viitata siihen. Pelkästään näitä EU-uimarantoja on Suomessa 304.

Myös ehdotuksessa olevassa luonnoksessa valtioneuvoston asetukseksi hulevesistä uimarantaviittaus on todettu toisin kuin tässä pykälässä ja tulee muuttaa yhdenmukaiseksi tämän lainkohdan kanssa. Yhdyskuntajätevesidirektiivissä viitataan nimenomaisesti direktiivin 2006/7/EY soveltamisalaan kuuluvan uimaveden laatuun.

110 n § Riskinarvioinnin laatiminen (+ perustelut)

Lausuntonne

Pykälässä säädettäisiin riskinarvioinnin yhteensovittamisesta. Riskinarviointi tehtäisiin jätevedenpuhdistamo- ja vesimuodostumakohtaisesti. On tärkeää, että riskinarvioinnin valtakunnallinen yhdenmukaisuus, laatu, kattavuus ja käyttökelpoisuus turvattaisiin jo senkin vuoksi, että asianomaiset viranomaiset veloitetaan ottamaan huomioon valmistunut riskinarviointi.

110 o § Menettely riskinarvioinnin laatimisessa ja tarkistamisessa (+ perustelut)

Lausuntonne

Kuntaliitolla ei ole huomautettavaa ehdotukseen. On ensiarvoisen tärkeää antaa vaikuttamismahdollisuus eri osapuolille riskinarviointia koskevan selvityksen osalta. Vaikka ehdotuksessa todetaan, että riskinarvioinnilla ei ehdotettaisi olevan suoria oikeusvaikutuksia, sillä voi tosiasiassa olla merkittäviä välillisiä vaikutuksia eri toimijoille direktiivin soveltamisalaan siirtymisen myötä. Lisäksi pykälässä 110 n viranomaiset veloitettaisiin ottamaan toiminnassaan huomioon valmistunut riskinarviointi.

110 p § Ehdotus typelle ja fosforille herkistä alueista (+ perustelut)

Lausuntonne

Kuntaliitto pitää tärkeänä, että Suomessa tarkastellaan ja määrittellään erikseen typelle ja fosforille herkät alueet toisin kuin tällä hetkellä. Nykyistä tarkemmalla määrittämisellä voi olla huomattava vaikutus jätevedenpuhdistamoilla tehtäviin tarvittaviin toimenpiteisiin sekä myös tulevaisuuden kustannuksiin. Myös vesiensuojelun näkökulmasta on hyvä määritellä herkät alueet oikeiden toimenpiteiden kohdistamiseksi. Kuntaliitto pitää asianmukaisena Suomen ympäristökeskukselle säädettävää valmistelutehtävää.

110 q § Menettely ja päätös typelle ja fosforille herkistä alueista (+ perustelut)

Lausuntonne

Kuntaliiton näkemyksen mukaan typelle ja fosforille herkistä alueista on tarpeen tehdä valituskelpoinen hallintopäätös, koska määrittelyllä on oikeusvaikutuksia toimijoiden asemaan. Kuntaliitolla ei ole huomautettavaa ehdotukseen.

110 r § Ehdotus mikroepäpuhtauksille herkistä alueista (+ perustelut)

Lausuntonne

Kuntaliitto pitää asianmukaisena Suomen ympäristökeskukselle säädettäväksi ehdotettua valmistelutehtävää.

Euroopan komissiolle on direktiivin 8 artiklan 3 kohdassa siirretty valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä riskinarvioinnin muodosta ja siinä käytettävästä menetelmästä.

Ehdotuksen mukaan 110 s §:ssä tarkoitettu päätös mikroepäpuhtauksille herkistä alueista on annettava ensimmäisen kerran viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030. On toivottavaa, että turhan työn välttämiseksi mahdollinen komission täytäntöönpanosäädös julkaistaan ajoissa suhteessa velvoitteen toimeenpanoaikatauluun. Muutoinkin Kuntaliitto katsoo mikroepäpuhtauksille herkkien alueiden tarkastelun aikataulun olevan jossakin määrin epäsuhdassa niin yleisen riskinarvioinnin toteuttamisen aikataulun (31.12.2027) kuin mikroepäpuhtauksien poiston ensi vaiheen toteuttamisvelvoitteen (31.12.2033) kanssa. Yleisen riskinarvioinnin lopputulos voisi johtaa tilanteeseen, jossa alle 10 000 asukkaan taajamissa jouduttaisiin ottamaan käyttöön mikroepäpuhtauksien poisto.

110 s § Menettely ja päätös mikroepäpuhtauksille herkistä alueista (+ perustelut)

Lausuntonne

Kuntaliiton näkemyksen mukaan mikroepäpuhtauksille herkistä alueista on tarpeen tehdä valituskelpoinen hallintopäätös, koska määrittelyllä on oikeusvaikutuksia toimijoiden asemaan. Muutoin Kuntaliitto viittaa yllä 110 r §:n yhteydessä lausumaansa.

156 e § Direktiivitaajamassa sijaitsevan kiinteistön jätevesijärjestelmän puhdistusvaatimus (+ perustelut)

Lausuntonne

Lain 16 lukuun on ehdotettu lisättävän uusi pykälä, joka koskisi vain direktiivitaajamassa sijaitsevien kiinteistöjen kiinteistökohtaisten järjestelmien puhdistusvaatimuksia. Kyseessä olevan ehdotuksen mukaiset direktiivitaajamat ovat alueita, joiden asukastiheys on korkeampi kuin ns. YKR-taajamissa. Lähtökohtaisesti tällaisten taajamien jätevesien käsittelystä huolehditaan keskitetyin ratkaisuin, ja siksi poikkeamisia velvollisuudesta liittyä viemäriin ei juurikaan tulisi olla tai niitä tulisi olla hyvin vähän.

Yksittäisen kiinteistön jätevesien käsittelyjärjestelmä olisi suunniteltava, käytettävä ja ylläpidettävä siten, että direktiivitaajamassa saavutetaan jätevesien biologisen käsittelyn ja typen ja fosforinpoiston osalta vähintään sama ympäristönsuojelun taso kuin johdettaessa talousjätevedet vesihuoltolaitoksen jätevesiviemäriverkostoon. Olennaista tässä vaatimuksessa on se, että ympäristönsuojelun tason saavuttamista tulisi arvioida koko direktiivitaajaman tasolla ja siinä tulisi verrata tilannetta, jossa kyseisen kiinteistön jätevedet johdettaisiin yhdyskuntajätevedenpuhdistamolle ja tilannetta, jossa kyseisen kiinteistön jätevedet käsitellään kiinteistön omassa käsittelyjärjestelmässä. Yksittäisen kiinteistön käsittelyjärjestelmän ei siis tarvitse saavuttaa yhtä hyviä puhdistustuloksia kuin keskitetyn puhdistamon, kunhan niiden määrä alueella pysyy rajallisena. Vaatimuksella on kytkös vesihuoltolain toiminta-alueäärittelyyn, liittämiselvelvollisuuteen sekä liittämiselvelvollisuudesta vapauttamisen säännöksiin. Jatkossa on tarkoitus edellyttää vesihuoltolaissa, että ympäristönsuojelulain 110 j §:ssä tarkoitettut direktiivitaajamat olisi aina sisällytettävä vesihuoltolaitoksen toiminta-alueeseen jätevesien viemäroinnin osalta, jolloin niillä sijaitsevilla kiinteistöillä olisi lähtökohtainen liittämiselvelvollisuus keskitettyyn jätevesiviemäriverkostoon.

211 c § Yhdyskuntajätevesiin liittyvä kansainvälinen yhteistyö (+ perustelut)

Lausuntonne

Ei lausuttavaa.

Voimaantuloa ja määräaikoja koskevat säännökset (+ perustelut)

Lausuntonne

Laissa esitetyt määräajat voisi loogisuuden vuoksi laittaa pykälien osalta järjestykseen pienimmästä suurempaan. Muutoin viittaamme muualla määräajoista lausumaamme sekä toteamme esitettyjen määräaikojen noudattavan direktiivissä säädettyjä. Kuntaliitto huomauttaa, että lainkohtaan ei sisälly erillisiä perusteluita, mutta niiden tarpeellisuutta tulisi harkita.

Kuntaliitto toteaa, että määräajoista puuttuu kansallisesti määritettävien direktiivitaajamien aikataulu. Kuntaliitto esittää lisättäväksi määräaikoihin direktiivitaajaman määrittelyä koskevan ensimmäisen päätöksen laatimisen määrärajan. Päätöksellä on suuri merkitys ehdotuksessa muutettavien lakien soveltamisen kannalta, joten ehdotus direktiivitaajamiksi tulisi laatia Suomen ympäristökeskuksessa ja sitä koskeva päätös tehdä Lupa- ja valvontavirastossa mahdollisimman nopeasti, heti lain voimaantuloon jälkeen. Direktiivitaajaman määrittely vaikuttaa useiden muiden lainkohtien soveltamiseen.

7 § Vesihuoltolaitosten toiminta-alueisiin sisällytettävät alueet (+ perustelut)

Lausuntonne

Kuntaliitolla ei ole huomautettavaa esitykseen, jonka mukaan ympäristönsuojelulain 110 j §:ssä tarkoitetut direktiivitaajamat olisi aina sisällytettävä vesihuoltolaitoksen toiminta-alueeseen jätevesien viemäroinnin osalta.

11 § Liittämisvelvollisuudesta vapauttaminen (+ perustelut)

Lausuntonne

Uudelleenlaaditun yhdyskuntajätevesidirektiivin 4 artiklan 3 kohdassa säädetään vanhaan direktiiviin nähden uusi velvoite varmistaa, että kiinteistökohtaiset jätevesijärjestelmät kirjataan vähintään 1 000 avl taajamissa rekisteriin. Vesihuoltolain 11 §:n 5 momenttiin ehdotettu muutos siitä, että kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen on direktiivitaajamien osalta toimitettava tieto viemäriverkostoon liittymisen vapautuksesta tai sen raukeamisesta Suomen ympäristökeskukselle, pyrkii täyttämään ko. rekisteröintivelvoitteen. Lisäksi pykälän 6 momenttiin lisättäisiin uusi valtioneuvostolle osoitettava asetuksenantovaltuutus. Valtioneuvoston asetuksella voitaisiin antaa tarkempia säännöksiä kuntien ympäristönsuojeluviranomaisten Suomen ympäristökeskukselle toimittamista tiedoista ja tietojen muodosta.

Kuntaliitto huomauttaa, että mahdolliset myönnetyt ja rauenneet vapautusilmoitukset voidaan toimittaa Suomen ympäristökeskukselle siitä lukien, kun on määritelty ja päätetty selkeästi, mitkä kaikki alueet kuuluvat direktiivitaajamiin. Kyseeseen ei voi tulla ympäristönsuojeluviranomaista koskeva taannehtiva säännös, joten tiedot voidaan toimittaa lain voimaantulon sekä direktiivitaajamamäärittelyn jälkeen myönnettyistä tai rauenneista vapautuksista. Tämä tulisi tuoda selvyyden vuoksi esiin.

13 a § Jätevesiviemäriverkoston suunnittelu, rakentaminen, kunnossapito ja käyttö (+ perustelut)

Lausuntonne

Vesihuoltolakiin esitetään lisättäväksi uusi säännös, jonka mukaan jätevesiviemäriverkostojen suunnittelussa, rakentamisessa, kunnossapidossa ja käytössä olisi käytettävä parasta saatavilla olevaa teknistä tietämystä ja suunnittelussa tulisi lisäksi kiinnittää erityistä huomiota yhdyskuntajätevesien määrään ja ominaisuuteen sekä viemärivuotojen hallintaan.

Kuntaliitto kannattaa direktiivin vaatimuksista säätämistä vesihuoltolaissa, koska vesihuollon toimijoille kyseinen laki on yksi tärkeimmistä ohjenuorista käytännön toiminnassa. Kuntaliitto huomauttaa myös, että vaikka vesihuoltolaitokselle osaltansa säädetään lisää laintasoisia velvoitteita verkoston suunnitteluun ja kuntoon liittyen, se ei saa hämärtää sitä tosiasiaa, että kiinteistönomistajan velvollisuus huolehtia laitteistonsa (mm. tonttivilmärin) kunnosta säilyy ennallaan. Lain perusteluissa onkin tästä toteamus: ”Vesihuoltolain 13 §:n mukainen kiinteistön omistajan vastuu suhteessa vesihuoltolaitoksen verkostoon säilyy ja koskee myös jätevesiviemäriverkostoa.” Ilmaisua voisi vielä täsmentää seuraavasti: ”Vesihuoltolain 13 §:n mukainen kiinteistön omistajan tai haltijan vastuu vesihuoltolaitteistostaan ja sen kunnossapidosta liittämiskohtaan saakka säilyy ja koskee myös jätevesiviemäriverkostoa. Säännöksellä ei muuteta vesihuoltolaitoksen ja kiinteistön omistajan tai haltijan välisiä suhteita.”

16 § Tiedonsaanti ja tiedottamisvelvollisuus (+ perustelut)

Lausuntonne

Vesihuoltolaitoksen tiedottamisvelvoite laajennetaan kattamaan yhdyskuntajätevesidirektiivin 24 artiklan edellyttämät tiedot. Muutokset kohdistuisivat momentteihin 3–5.

Pykälän 3 momentin mukaan vesihuoltolaitoksen tulisi toimittaa asiakkaillensa laskun yhteydessä tietoja jätevesiin liittyen ympäristönsuojelulain 110 j §:ssä tarkoitetussa kuormitukseltaan vähintään 10 000 asukasvastineluvun direktiivitaajamassa. Nämä olisivat tiedot asiakkaalta jätevesiviemäriin johdetun jäteveden määrästä ja siihen liittyvästä hinnasta sekä tieto vesihuoltolaitoksen käsittelemän jäteveden lainsäädännössä vahvistettujen vaatimusten mukaisuudesta.

Pykälän 4 momenttiin lisättäisiin velvoite, että vesihuoltolaitoksen asiakkaan tulisi välittää 3 momentissa tarkoitetut tiedot sekä talousveden loppukäyttäjälle että jäteveden jätevesiviemäriin johtavalle toimijalle. Käsitteenä toimija on tässä yhteydessä hieman epäselvä ja voi olla ymmärrettävissä virheellisesti. Kuntaliitto esittää, että sen sijaan käytettäisiin toisenlaista ilmaisua. Pykälässä voitaisiin esimerkiksi todeta, että asiakkaan tulisi välittää tiedot jäteveden jätevesiviemäriin johtavalle asukkaalle tai muulle jäteveden tuottajalle. Valtioneuvoston asetusluonnoksessa vesihuollosta käytetään ilmaisua taho, joka sekään ei ole yhdenmukainen lakiin esitetyn käsitteen kanssa.

Kuntaliitto huomauttaa, että vesihuoltolaitoksen jätevesitietojen toimittamisen velvoite on sidottu tietyn kokoiseen direktiivitaajamaan. Velvoitteen toimeenpano edellyttää, että direktiivitaajamat on määriteltä ja päätetty, joten tämänkin velvoitteen voimaantulo tulee sitoa direktiivitaajamaa koskevan päätöksen olemassaoloon.

Voimaantuloa ja määräaikaa koskevat säännökset (+ perustelut)

Lausuntonne

Kuntaliitto viittaa yllä sekä 11 että 16 §:n yhteydessä lausumaansa.

11 § Vesienhoitosuunnitelma (+ perustelut)

Lausuntonne

Ei lausuttavaa.

20 d § Ympäristötavoitteista poikkeaminen yhdyskuntajätevedenpuhdistamoa koskevissa hankkeissa (+ perustelut)

Lausuntonne

Kyseessä on uusi pykälä. Kuntaliitto toteaa, että yhdyskuntien kasvun mahdollistamiseksi ja sen mukaisen asianmukaisen välttämättömän jätevedenpuhdistuksen varmistamiseksi direktiivin mahdollistaman poikkeuksen mahdollisuudesta säättäminen lain 20 d §:ssä on olennaisen tärkeää.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin niistä yhdyskuntajätevedenpuhdistamoa koskevista tilanteista, jolloin poikkeusta voitaisiin soveltaa. Pykälän 2 momentti sisältäisi poikkeamisen edellytykset. Kaikkien kolmen edellytyksen tulisi täytyä samanaikaisesti. On tärkeää, että poikkeamisen kolmas edellytys on rajattu yhdyskuntajäteveden johtamisen kielteisten vaikutusten minimointiin.

Voimaantuloa ja määräaikaa koskevat säännökset (+ perustelut)

Lausuntonne

Ehdotuksen mukaan lain 11 §:n 1 momentin 7 kohtaa sovelletaan vasta 1 päivästä tammikuuta 2029. Määräaika koskevat perusteet tulisi esittää, koska ne eivät selviä ehdotuksesta.

62 a § Hulevesiin tai sekaviemäreistä aiheutuviin ylivuotoihin liittyvä riski (+ perustelut)

Lausuntonne

Yleistä

Kuntaliitto kannattaa lähtökohtaisesti, että tässä ehdotuksessa käsiteltävänä olevat suunniteltua yhdyskuntarakentamislakia koskevat pykälät käsiteltäisiin osana yhdyskuntarakentamislakia koskevaa hallituksen esitystä. Ennen yhdyskuntarakentamislain etenemistä tai hyväksymistä kyseisiä ehdotettuja lakia muuttavia pykälä on mahdoton edes edistää.

Kuntaliitto huomauttaa, että yhdyskuntarakentamislain on suunniteltu sen hyväksymisen jälkeen tulevan voimaan 1.1.2028. Yhdyskuntajätevesidirektiivin kansallisen täytäntöönpanon määräaika taas on 31.7.2027. Lakien erilaiset voimaantulo- ja siirtymäajat sekä suhde muuttuviin ympäristönsuojelulain säännöksiin, joissa muun muassa säädetään direktiivitaajaman määrittelystä ja josta puuttuu nyt direktiivitaajaman määrittämisen määräaika, tulee yhteensovittaa siten, että eri lakien säännöksiä on käytännössä mahdollista noudattaa. Kunta ei voi 62 a §:ssä esitetyllä tavalla yksilöidä alueellaan sijaitsevien ympäristönsuojelulain 110 j §:ssä tarkoitettujen direktiivitaajamien riskejä, jollei sille ole selvää, minkä kuntien alueet ja mitkä kunnan alueet kuuluvat direktiivitaajamiin. Toimeenpano edellyttää siis direktiivitaajaman päätöksen olemassaoloa. 62 a §:n mukaisessa riskinarvioinnissa riskejä sisältävät direktiivitaajamat tulisi ehdotetun määräaika koskevan säännöksen mukaan yksilöidä ensimmäisen kerran viimeistään 22 päivänä kesäkuuta 2028. Tämä edellyttäisi, että päätös direktiivitaajamista olisi olemassa viimeistään vuotta ennen kyseistä määräaika.

Huomiot pykälään 62 a

Pykälä olisi uusi ja sillä pantaisiin täytäntöön osa yhdyskuntajätevesidirektiivin 5 artiklaa (kokonaisvaltaiset yhdyskuntajätevesien hallintasuunnitelmat). On huomattava, että ko. pykälä koskee vain niitä kuntia, joiden alueella on ympäristönsuojelulain perusteella määritetty vähintään 10 000 avl:n direktiivitaajama. Tämä voitaisiin tuoda esiin nykyistä selkeämmin heti perusteluiden alussa. Lisäksi perusteluihin tulisi lisätä tieto siitä, että Suomen ympäristökeskukselta (tai Lupa- ja valvontavirastosta) on saatavilla karttamuotoinen aineisto (julkisessa tietoverkossa) kaikista vähintään 10 000 avl:n direktiivitaajamista rajauksineen sekä yli 100 000 avl:n direktiivitaajamista. (Toki muutoinkin muiden direktiivivelvoitteiden takia vähintään 1000 avl:n direktiivitaajamatkin tulee olla löydettävissä karttatarkasteluna.) Perusteluissa voisi yleensäkin avata entistä paremmin sitä, ettei kunnan tarvitse alkaa selvittää tai määritellä direktiivitaajamien rajoja itse. Pykälän 1 momentin sanamuoto on sellainen, että sen perusteella kohta voidaan ymmärtää virheellisesti.

Pykälän 1 momentissa veloitettaisiin kunnat yksilöimään kuuden vuoden välein alueellaan sijaitsevista ympäristönsuojelulain 110 j §:ssä tarkoitetuista direktiivitaajamista ne, joiden ympäristönsuojelulain 110 i §:ssä tarkoitettu kuormitus asukasvastinelukuna ilmaistuna on vähintään 10 000 asukasvastinelukua ja alle 100 000 asukasvastinelukua (1 kohta), ja joissa esiintyy erillisviemäröityihin likaantuneisiin hulevesiin tai sekaviemäreistä rankkasateiden seurauksena aiheutuviin ylivuotoihin liittyvä riski ympäristölle tai ihmisten terveydelle (2 kohta). Kohdan 1 aineisto tulee saada siis LVV:n päätöksen perusteella annettuna, ja oikeastaan kunnan tosiasiallinen yksilöintityö kohdistuu kohtaan 2 ja kattaa em. kokoluokan taajamista ne, joissa esiintyy erillisviemäröityihin likaantuneisiin hulevesiin tai sekaviemäreistä rankkasateiden seurauksena aiheutuviin ylivuotoihin liittyvä riski.

Pykälän 2 momentin mukaan Suomen ympäristökeskus toimittaa tarvittavia taustatietoja [hulevesiin ja sekaviemäreistä aiheutuviin ylivuotoihin liittyvien] riskien yksilöimiseksi. Kuntaliitto esittää pientä tarkennusta pykälään ja sitä muutettavaksi seuraavaksi:

"Suomen ympäristökeskus toimittaa riskinarvioinnissa tarvittavia taustatietoja 1 momentin tarkoittaman yksilöinnin toteuttavalle kunnalle."

Selvyiden vuoksi pykälän 2 momentissa tulisi esittää taustatietojen toimittamisen kohde. Sen lisäksi näitä tarvittavia tietoja, kuten tietyn kokoluokan direktiivitaajamarajaukset ja muut vastaavat tiedot, tulisi avata perusteluissa 2 momentin osalta tarkemmin.

Kuntaliitto esittää myös pykälän 62 a nimen muuttamista pykälän sisältöä nykyistä paremmin kuvaavammaksi: "Kunnan velvoite arvioida erillisviemäröityihin hulevesiin tai sekaviemäreistä aiheutuviin ylivuotoihin liittyvä riski"

Sinänsä pykälän velvoite riskinarviointiin on melko absurdi sekaviemäreiden osalta, koska Suomessa on kovin vähän sekaviemäreitä muualla kuin vanhoilla keskusta-alueilla. Hallituksen esitysluonnoksessa todetaankin näin: "Näin on edelleen muun muassa Helsingissä ja Turussa keskustojen alueilla ja lisäksi esimerkiksi Somerolla. Suomen Vesilaitosyhdistys ry:n mukaan koko maan tasolla sekaviemärin osuudeksi jätevesiviemäreistä on saatavilla olevien tietojen ja asiantuntija-arvioiden perusteella arvioitu noin 5 %." Mikäli sekaviemäreitä ei ole, kyseisiä riskejäkään ei voida arvioida.

62 b § Hulevesien hallintasuunnitelma (+ perustelut)

Lausuntonne

Keväällä 2026 lausunnoilla olleen yhdyskuntarakentamislain 62 §, joka sisälsi säännökset alueidenkäyttölaissa säädetyn detaljitasoisen hulevesisuunnitelman korvaavasta hulevesien hallintasuunnitelmasta, on tässä ehdotuksessa esitetty jaettavan 4 eri pykälään. Lisäksi pykäliin ehdotetaan lisättävän yhdyskuntajätevesidirektiivin edellyttämiä velvoitteita. Kuntaliitto pitää uudenlaista pykälän 62 osiin jakamista asianmukaisena, kun otetaan huomioon mukaan lisättävät direktiivistä johtuvat velvoitteet.

Pykälän 1 momentissa tarkoitetun hulevesien hallintasuunnitelman laatiminen olisi lähtökohtaisesti vapaaehtoista perustuen kunnan tarveharkintaan. Säännöksen tavoitteena olisi tukea suunnitelmallista ja kokonaisvaltaista hulevesien hallintaa kunnissa. Siltä osin kuin kyse on lausunnoilla olleen 62 §:n mukaisista sisällöistä, Kuntaliitto on jo ottanut lausunnossaan yhdyskuntarakentamislainsäädäntöä (YRL) kantaa niihin seikkoihin.

Uutta tässä ehdotuksessa suhteessa lausuttavana olleeseen YRL-versioon olisi se, että pykälän 2 momentissa säädettäisiin pakollisesta hulevesien hallintasuunnitelmasta. Hulevesisuunnitelman laatiminen olisi pakollista direktiivitaajamille, joiden kuormitus asukasvastinelukuna ilmaistuna on vähintään 100 000 asukasvastinelukua. Lisäksi laatiminen olisi pakollista niille direktiivitaajamille, joissa kunta on 62 a §:n mukaisesti todennut esiintyvän erillisviemäröidyistä likaantuneista hulevesistä tai sekaviemäreistä rankkasateiden seurauksena aiheutuvista ylivuodoista johtuvaan vesistökuormitukseen liittyvän ympäristön pilaantumisriskin. Sen lisäksi 3 momentissa säädettäisiin 2 momentin mukaisen hallintasuunnitelman kuuden vuoden päivitysvälistä, joka johtuu direktiivin velvoitteista. 4 momentin perusteella Suomen ympäristökeskuksen tulee toimittaa kunnille tarvittavia lähtötietoja. Kuntaliitolla ei ole huomauttamista esitetyn pykälän sisältöön.

62 c § Hulevesien hallintasuunnitelman sisältö (+ perustelut)

Lausuntonne

Pykälässä säädettäisiin hulevesien hallintasuunnitelman sisällöstä. Pykälä on sekoitus lausunnoilla olleen YRL:n ohjeellisesta sisältökuvauksesta sekä direktiivin edellyttämistä seikoista. 3 momenttiin on lisätty 62 b §:n mukaisen laatimisvelvoitteen piirissä olevan suunnitelman sisältövaatimukset sekaviemäreiden osalta. On oleellista, että sekä YRL:iin että tähän ehdotukseen annettujen lausuntojen perusteella tarkistetaan vielä sisältövaatimusten yhdenmukaisuus.

Kuntaliitto ehdottaa harkittavaksi, voisiko kansallisesti säätää 3 momentin toimet tehtäväksi vain tarvittaessa. Käsityksemme mukaan Suomessa sekaviemäreiden ylivuotojen aiheuttaman kuormituksen osuus vuotuisesta kokonaiskuormituksesta on jo alle EU:n ohjeellisen tavoitteen. Sekaviemäreitä ei välttämättä edes ole kaikilla suunnittelualueilla. Ehdotamme seuraavaa muotoilua pykälään:

”Edellä 62 b §:n 2 momentissa tarkoitettussa pakollisessa hulevesien hallintasuunnitelmassa on lisäksi esitettävä, mikäli alueella on sekaviemäreitä: 1) tiedot alueen sekaviemäreistä; 2) tavoitteet sekaviemäreistä rankkasateiden seurauksena aiheutuvien ylivuotojen vähentämiseksi; 3) toimenpiteet tavoitteiden saavuttamiseksi.”

Pykälän perusteluihin (tai tarvittaessa pykälään) voisi lisätä myös seuraavan toteamuksen: ”Mikäli alueella ei ole sekaviemäreitä, voidaan tämä todeta hulevesien hallintasuunnitelmassa, eikä niistä aiheutuvien ylivuotojen vähentämistavoitteita ja toimenpiteitä ole siksi tarpeen asettaa.”

Kuntaliitto huomauttaa, että pykälän 1 momenttia koskevassa perusteluosassa on pieni tekninen viittausvirhe 3 momenttiin, joka tulee korjata.

62 d § Hulevesien hallintasuunnitelman valmistelu (+ perustelut)

Lausuntonne

Pykälässä säädettäisiin valmistelun yhteistyöstä ja valmistelussa noudatettavasta sääntelystä. Sen mukaan hulevesien hallintasuunnitelma laaditaan yhteistyössä vesihuoltolaitoksen kanssa ja tarvittaessa yhteistyössä naapurikunnan tai -kuntien kanssa. Hulevesien hallintasuunnitelmaa laadittaessa noudatetaan, mitä edellä 15 §:ssä säädetään yleisen alueen suunnitelman vuorovaikutuksesta.

Kuntaliitto pitää tarkoituksenmukaisena, että naapurikunnat voivat valmistella hulevesien hallintasuunnitelmia yhteistyössä alueen todellisen tarpeen ja olosuhteet huomioiden. Lisäksi Kuntaliitto toteaa, että pakollisten hulevesien hallintasuunnitelmien laadinnassa vesihuoltolaitosten osallistuminen on olennaista, koska hulevesivastuista ja sekaviemäreiden olemassaolosta riippuen vesihuoltolaitoksen rooli voi olla olennainen tarvittavan tiedon hallitsijana. Kuntaliitto pyytää myös tarkistamaan 15 §:n kaikkien kohtien soveltuvuuden vuorovaikutuksesta hulevesien hallintasuunnitelman osalta.

Kuntaliitto pitää ongelmallisena sitä, että lainsäädäntöehdotuksessa ei ole käsitelty niin 62 a §:n riskinarvioinnin kuin 62 b-e §:ien hulevesien hallintasuunnitelman rahoitusta ja mahdollista kustannusten jakoa kunnan ja vesihuoltolaitoksen välillä. Ne voivat olla täysin eri y-tunnuksin toimivia tahoja, joiden rahoitusperiaatteet poikkeavat lainsäädännöstä johtuen toisistaan. Kuntaliiton näkemyksen mukaan on ymmärrettävää, että kunta olisi hulevesien hallinnan kokonaisvastuullisena tahona (pää)velvoitettu laatimaan yhdyskuntajätevesidirektiivin edellyttämän pakollisen suunnitelman.

Kuntaliitto huomauttaa kuitenkin, että osa suunnitteluvetoista liittyy vesihuoltolaitosten huolehtimiin sekaviemäriin. Myös riskinarviointipykälän 62 a tarkoittamat erillisviemäroidyt hulevedet voivat Suomen tämänhetkisen lainsäädännön perusteella (VHL 17 a §) olla vastuutettu vesihuoltolaitoksen huolehtimisvastuulle. Näiden viemäreiden osalta myös rahoitusvastuu on

vesihuoltolaitoksella, niistä säädetään vesihuoltolaissa, ja ne kustannetaan eri periaattein kuin kunnan hallinnoima hulevesijärjestelmä. Järjestelmässä, jossa vesihuoltolaitos huolehtii sekaviemäreistä (jos niitä ylipäänsä on) ja hulevesiviemäreistä VHL 17 a §:n perusteella, vesihuoltolaitoksen osallistumisen hallintasuunnitelman laatimiseen ja myös tehtävän rahoittamiseen tarvittavin osin tulisi olla pakollista. Säädösteknisesti tulisi itse asiassa selvittää, tulisiko ko. vastuusta jopa säättää vesihuoltolaissa. On myös olemassa kuntia, joissa hulevesien hallinta on kokonaisuudessaan, hulevesiviemärit mukaan lukien, selkeästi kunnan huolehtimisvastuulla.

62 e § Hulevesien hallintasuunnitelman hyväksyminen (+ perustelut)

Lausuntonne

Pykälän 1 momentin mukaan kunta hyväksyisi hulevesien hallintasuunnitelman. Perusteluissa olisi hyvä todeta, että suunnitelma on ohjeellinen, toimintaa ja muuta suunnittelua ohjaava eikä kuntaa oikeudellisesti sitova. Sen vaikutukset ovat siten välillisiä ja periaatteita hyödynnettäisiin lähinnä tarkemmassa suunnittelussa.

Pykälän 2 momentin perusteella kunnan tulisi toimittaa hyväksytty pakollinen hulevesien hallintasuunnitelma Suomen ympäristökeskukselle pyydettyäessä. Tämä liittyy osaltaan yhdyskuntajätevesidirektiivin veloitteiden täytäntöönpanoon. Kuntaliitto pitää olennaisena sitä, että toimittamisvelvoite on rajattu pakolliseen suunnitelmaan ja vain tarvittaessa komission niin pyytäessä.

Voimaantuloa ja määräaika koskevat säännökset (+ perustelut)

Lausuntonne

62 a §:n mukaiset riskinarvioinnissa riskejä sisältävät direktiivitaajamat tulisi ehdotetun määräaika koskevan säännöksen mukaan yksilöidä ensimmäisen kerran viimeistään 22 päivänä kesäkuuta 2028. Kuntaliitto viittaa asian osalta yllä kohdassa ”Laki yhdyskuntarakentamislain (valmisteilla) muuttamisesta ja perustelut” lausumaansa (kirjattu kohtaan 62 a §).

Hulevesien hallintasuunnitelman määräaika koskevat säännökset ovat pääasiassa direktiivin edellyttämiä, mutta Kuntaliitto huomauttaa, että riskinarvionnin perusteella toteutettavan hulevesien hallintasuunnitelman määräajassa on viitattu virheellisesti lain 3 kohtaan, vaikka viitata tulisi 2 kohtaan. Ainakin kyseisen 2 kohdan perusteen perusteella laadittavalle suunnitelmalle on direktiivissä velvoite laatia suunnitelma 31.12.2039 mennessä. Lain 62 b §:n 2 momentin 3 kohta viittaa yleisen riskinarvionnin (YSL 110 m §, UWWTD 18 artikla) perusteella tehtävään suunnitelmaan. Direktiivin 18 artiklassa ei ole annettu määräaika pienten alle 10 000 avl:n direktiivitaajamien hulevesien hallintasuunnitelman laatimiselle. Mikäli tämä asetetaan kansallisesti, on toki kohtuullista, että sen laadinnan määräaika noudattelee vastaavaa logiikkaa eikä ole tiukempi kuin suurempien taajamien vastaava.

Valtioneuvoston asetus typelle ja fosforille herkkien alueiden määrittämisestä

Lausuntonne

Ei lausuttavaa.

Valtioneuvoston asetus vesihuollosta annetun asetuksen muuttamisesta

Lausuntonne

Asetukseen ehdotetaan uutta 7 a §:ää, joka koskisi jätevesistä tiedottamista asiakkaalle.

Pykälässä viitataan asiakkaaseen, vaikka direktiivin 24 artiklan tiedottamisvelvoite ulottuu vain kotitalouksiin. Kyseessä on siis siltä osin laajennus direktiiviin. Vesihuoltolaitosten lienee kuitenkin helpompi tiedottaa asiakkaitansa kuin alkaa erotella joukosta nimenomaisesti kotitalouksia. Kotitaloudet voivat olla laitoksen välillisiä asiakkaita esim. taloyhtiöiden kautta.

2 momentin 2 kohdan mukaan asiakkaalle tulee tiedottaa asiakkaalta vastaanotetun jäteveden määrän vuosittainen suuntaus. Ilmeisesti Kuntaliiton vierastama, jo aiemmassa juomavesidirektiivin toimeenpanossa käytetty termi suuntaus juontaa juurensa nimenomaisesti juomavesidirektiivissä käytettyyn ilmaisuun, koska yhdyskuntajätevesidirektiivissä käytetään toisenlaista ilmaisua, nimittäin yhdyskuntajätevesien keräämisen ja käsittelyn kehityssuunnat. 2 kohta voitaisiin siis kirjoittaa myös muotoon ”asiakkaalta vastaanotetun jäteveden määrän vuosittainen kehityssuunta...”.

Pykälän 3 momentissa todetaan seuraavaa: ”Jos vesihuoltolaitoksen asiakas ei ole jäteveettä jätevesiviemäriin johtava taho, asiakkaan tulee välittää edellä tarkoitetut tiedot jäteveettä jätevesiviemäriin johtavalle taholle valitsemallaan tavalla.” Vesihuoltolain 16 §:n muutoksessa sama asia todetaan näin: ”Vesihuoltolaitoksen asiakkaan tulee välittää 3 momentissa tarkoitetut tiedot talousveden loppukäyttäjälle ja jäteveden jätevesiviemäriin johtavalle toimijalle.” Kuntaliitto lausuu 16 §:n yhteydessä, että käsite toimija on epäselvä ja pyytää tarkentamaan kohtaa. Kuntaliitto esittää, että jätevesiviemäriin johtavan toimijan sijaan käytettäisiin ilmaisua jätevesiviemäriin johtavalle asukkaalle tai muulle jäteveden tuottajalle. Vähintäänkin asetuksen ja lain ilmaisujen tulisi olla ymmärrettäviä ja myös yhdenmukaisia keskenänsä.

Valtioneuvoston asetus vesienhoidon järjestämisestä annetun valtioneuvoston asetuksen liitteen 5 muuttamisesta

Lausuntonne

Ei lausuttavaa.

Valtioneuvoston asetus hulevesistä

Lausuntonne

Asetus säädettäisiin tulevan yhdyskuntarakentamislain (/) uusien pykälien 62 a ja 62 c §:n nojalla.

1 §:n 1 momentin kohdan 1 kieliasu kannattaa tarkistaa (erillisviemäröidyt likaantunut hulevedet tai sekaviemäreistä rankkasateiden seurauksena aiheutuvat ylivuodot...).

Kuntaliitto esittää selvyiden vuoksi 1 §:n 1 momentin 1 kohdan alakohdan b. muutettavaksi seuraavaksi: jossa on sosiaali- ja terveysministeriön yleisten uimarantojen uimaveden laatuvaatimuksista ja valvonnasta annetun asetuksen (177/2008) mukainen uimaranta;

Ilmaisu on täsmällinen ja rajaa tarkastelun EU-uimarantoihin, kuten yhdyskuntajätevesidirektiivissä on säädetty. Kansallisesti ei ole tarpeen laajentaa pakollisen suunnitelman riskien laukeamisen velvoitteita.

3 §:n 1 momentin osalta asetuksen perustelumuiotiossa voisi olla hyvä selvyiden vuoksi todeta, että toimenpiteet, jotka liittyvät sekaviemäreistä rankkasateiden seurauksena aiheutuvien ylivuotojen ja ylivuodoista vastaanottavaan vesistöön päätyvän makromuovin vähentämiseen, on tarpeen suunnitella vain, jos sekaviemärit ovat käytössä suunnittelualueella.

Saman pykälän 3 momentin todellinen tarpeellisuus on Suomen oloissa hieman kyseenalainen. Kuntaliiton ymmärryksen mukaan Suomen kannalta sekaviemäreiden ylivuotojen osuuteen kuormituksesta liittyvä 2 %:n vuosittainen tavoite täyttyy jo nyt. Kuntaliitto ymmärtää, että direktiivi tulee toimeenpanna kansalliseen lainsäädäntöön, mutta toimeenpanossa tulee varmistaa, että 2 % tavoitteen todentamiseen vaadittava mittaus, seuranta ja/tai mallinnus sekä niitä koskeva EU:n tuleva, vaatimuksia tarkentava täytäntöönpanosäädös eivät aiheuta tarpeetonta työtä. Esimerkiksi 2 §:n säädetty nykytilanteen kuvaus ei saa muodostua kunnissa niin työlääksi, että se vie laajasti resursseja ilman todellista ympäristöhyötyä. Ehdotuksen kappaleessa 2.8 todetaan, että direktiivin ylivuotoja koskeva tavoite on ohjeellinen ja ei-sitova ja se jättää jäsenvaltioille liikkumavaraa tavoitteen asettamisessa.

Kunnioittavasti

SUOMEN KUNTALIITTO

Tuulia Innala

erityisasiantuntija

Marko Nurmikolu

johtava juristi

Innala Tuulia
Suomen Kuntaliitto ry